

Pimeä aine

I

Valitettavan sattuman oikusta
suistui kaikkeus raiteiltaan
synnytti epäsikiön
luonnonoikun ihmeellisen
tum tu tum tu tum tu *tu tum*
haki syke rytmiään
pääsi esiin jokin
jolla ei ollut päämäärää
joka ryömien eteni pimeässä
juuri ja juuri olemassa

Seurasi miljardien vuosien sorto
kaaos maailmankaikkeudessa
väkivaltaa sekin jo oli
ilman käsitteiden rasiotta
tuntemattomasta suunnasta
puhalsivat oudot tuulet
kuului ääniä ja huutoja
joita ei voinut unohtaa
joiden vuoksi ei voinut nukkua
jotka kirkuivat oikeutusta

II

Vastoin kaikkia odotuksia
olit muita voimakkaampi
piirsit viivan ja sanoit:
tämä on minun
et tyytynyt siihen vaan jatkoit:
myös tämä kuuluu minulle
sokaistuit vallastasi
loit säännöt, uskon ja oman totuuden
et antanut kenenkään
sinua vastaan rikkoa

Tarvitsit kaikelle tarkoituksen
muuten et voinut elää
sanelit käskyt kivitauluista
määräsit uskomaan yhteen ainoaan
tämä ei kaikille käynyt
onhan jumalalla monet kasvot
nostit käden kättä vastaan
samanlaista kuin omasi
peilikuva vastasi odottamatta
vuoti avohaavana veriside

III

Maa jota ei ole
sitä sinä asutat
rakennat teitä, siltoja ja merkityksiä
et silti ymmärrä mitään
laadit konkretiat ja abstraktiot
määrittelet määrittelemättömän
kirjoitat itsesi näkyväksi
sitten pyyhit kaiken pois
et saa mistään otetta
ja aika vyöryy ylitsesi

Sinä, homo sapiens
atomi universumissa
liikuttelet maailmankaikkeutta
eikä mikään liikuta sinua
päädyt vääryydellä valtaistuimelle
sinua ruokitaan ja voidellaan
pääsi täytetään ajatuksilla
joita luulet omiksesi
sinut syödään ja korvataan
ja kaikki alkaa taas alusta

IV

Aamulla hymyilet kauniisti
mutta se on vain naamiosi
illalla sytytät kylät tuleen
kidutat, silvot ja raiskaat
valutat kaiken kuiviin
tavat jos olet armollinen
et tunne mitään ja tunnet kaiken
olet täynnä mutta täysin tyhjä
on maailmasi arvoton
parasiitin paratiisi

Tiesi on auki
helvettiin tai taivaaseen
loputtomiin ruokit itseäsi
piinalla, sorrolla ja tuskalla
kaltaistesi kärsimyksellä
etkä silti koskaan täyty
olet tuomittu keräämään
nahkaa, paperia ja olematonta
mitään niistä et tarvitse
siellä minne olet matkalla

V

Rakennat maan jälleen
jotta voit pommittaa sen tyhjäksi
tanssiessasi raunioilla
tuuli vie pois tuhon jäljet
eikä kukaan voi sanoa
sinua syylliseksi
auringon polttama jättömaa
polttaa siivet keneltä tahansa
eikä missään pian näy
merkkejä elämästä

Maa tyhjenee ja autioituu
vain kaltaisesi jäävät jäljelle
levittävät kuolleiden tuhkat
kadotetun paratiisin puutarhaan
uusi elämä versoo
menneistä synneistä
jos ei katso kovin tarkasti
antaa itsensä unohtaa
ei huomaa esi-isien katseita
maakerrosten alta

VI

Vaihdat vaatteesi useasti
kuten Orfeus
et luota keneenkään
kaikki lupaukset ovat yhtä tyhjiä
kuin omasi
oletkohan pettynyt
vai onko sillä väliä sinulle
homo homini lupus
haluat sen mitä et voi saada
saat sen mitä et ansaitse

Kaikki mahdollisuutesi
kaatuvat mahdottomuuteensa
tarvitset apua nukkuaksesi
unohtaaksesi
ollaksesi olemassa
pakenet loppuasi
vaikka samalla pakenet itseäsi
rikot peilit ja ikkunat
kaikki heijastavat pinnat
et kestä niiden kirkkautta

VII

Veneissä on liikaa väkeä
mutta maallekaan ei mahdu
kyyneleet ehtivät kuivua
helvetillisessä kuumuudessa
loput surun merkit
huuhtoo merivesi pois
käännät katseesi sivuun
sinne missä on helpompia asioita
onnittelet itseäsi
ettet se ollut sinä

Kuljet pimeässä ilman valoa
se on niin kaukana
ettei ehdi luoksesi koskaan
sirottelet sirpaleesi universumiin
yrität opetella hengittämään
luot harhaisia maailmoja
joita ei ole olemassa
jaat kotisi, leipäsi ja itsesi
hävität sisimpäsi
pala palalta

VIII

Minulle on naurettu
ja minut on häväisty
minut on revitty rikki ja vaiennettu
vertani on vuodatettu
minut on pakotettu puhumaan sanoja
joita en tarkoita
ja silti jään henkiin
minulle annetaan oma huone
ja jos sitä ei ole
teen sen pääni sisälle

Metropolit täyttyvät elämästä
muualla on tarjolla kuolemaa
pilvenpiirtäjän varjossa
kukaan ei näe
kun itken katkeria kyyneleitä
kaipaani maatani
joka oli minulle ainut
jota ei enää ole
ja minusta on tullut vain
valitettava yksittäistapaus

IX

Tarvitseeko tässä käydä läpi
kaikki hirveydet
epävire ja vaino kerrallaan
vai voiko vain todeta:
se loppuu nyt
katkerat ajatukset täyttävät mieleni
en voi ajatella mitään muuta
näen levottomia unia
joissa minulla on kahdeksan jalkaa
vai ovatko ne jo totta

Viritän sinulle ansan
teen sen omilla keinoillasi
puen ylleni vieraan turkin
vanhan ja käytetyn
lauma vain on kadonnut
aikaa sitten
hymyilen ja nostan käteni
esitykseni on vasta alussa
sinä menet lankaan
kuten aina ennenkin

X

Laitan olennon häkkiin
ajatteleeko se kuolemaa
vai sittenkin elämää
kun näytän sille oikeat kasvoni
se ei ymmärrä pelätä
silitän olennon pintaa
laulan lapsuuteni unilaulun
sitten punon seittini kaikkialle
se on kaunis ja hirvittävä
enkä voi enää pysähtyä

Kerään ympäriltäni pimeää
mustinta mahdollista mustaa
ruokin sinua piinallani
sorrollani ja tuskallani
kuuntelen ääniä ja huutoja
joita en voi unohtaa
joiden vuoksi en voi nukkua
jotka kirkuvat oikeutusta
jälkeesi tulee vielä uusia
ja kaikki alkaa taas alusta

Nimimerkki: Kevään valo